

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Szitás Benedek ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Dudás Gábor ügyvéd által képviselt alperes ellen elmaradt írlletmény és egyéb iránt a Miskolci Munkaügyi Bíróságnál 4.M.1888/2004. szám alatt megindított és másodfokon a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.22.782/2006/13. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.22.782/2006/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Miskolci Munkaügyi Bíróság 4.M.1888/2004/3. számú ítéletével kötelezte az alperest 5.777.173 forint kártérítés megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a felperes az alperesnél jegyzőként közszolgálati jogviszonyban állt, az alperes a jogviszonyát jogellenesen szüntette meg, a jogviszony - a 2002. február 19-én meghozott jogerős bírói döntés alapján - 2001. augusztus 31-én megszűnt. A felperes a jogerős ítéletig terjedő időre havi 322.526 forint elmaradt írlletményben részesült. Az alperes a jogviszony megszűnésekor előírt újabb igazolásokat 2004. október 27-én adta ki.

A munkaügyi bíróság megállapította, hogy a felperes a jogviszonya megszűnését követően előbb az alperesnél meghirdetett jegyzői pályázatra adott be jelentkezést, az alperes azonban a pályázat

eredménytelenségéről értesítette. Ezt követően más munkáltatókhoz különféle pályázatokat nyújtott be, amelyek sikertelenek voltak.

A felperes keresetében az igazolások késedelmes kiadásával összefüggő kártérítésként elmaradt illetmény, nyugdíjpénztári támogatás, étkezési támogatás, a 2002. évi országgyűlési választásokkal összefüggésben elmaradt irodavezetői díj, és ruházati támogatás megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

A munkaügyi bíróság ítéletének indokolása szerint a felperes igazolta, hogy többször próbált elhelyezkedni, azonban nem találta bizonyíthatónak, hogy amennyiben az igazolások rendelkezésére állnak, őt jegyzőként más munkáltató ugyanolyan illetménnyel foglalkoztatta volna, mint amit az alperesnél elérhetett. Azt sem látta megállapíthatónak, hogy az elhelyezkedési kísérletek túlnyomórészt az igazolások hiánya miatt nem vezettek eredményre. Az alperes kártérítési felelősségét azonban megállapíthatónak tartotta azzal, hogy a felperes 11 milliót meghaladó igényét túlzottnak ítélte, és ennek 50%-a megfizetését tartotta indokoltnak.

Az elsőfokú ítélet ellen mindkét fél fellebbezett, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.20.975/2005/2. számú ítéletével az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával az alperes marasztalását 8.500.000 forintra felemelte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A másodfokú bíróság szerint a vagyoni kár mértéke pontosan nem volt kiszámítható, ezért általános kártérítést állapított meg.

A felperes és az alperes felülvizsgálati kérelme alapján a Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.10.827/2005/5. számú végzésével az előbbi jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Megállapította, hogy a másodfokú bíróság tévesen alkalmazta az Mt. 183. § (2) bekezdésében szabályozott általános kártérítést. Erre csak akkor van lehetőség, ha az elmaradt jövedelem vagy annak egy része nem állapítható meg.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.22.782/2006/13. számú, a megismételt eljárásban hozott ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

A másodfokú bíróság a tényállást kiegészítve a döntését arra alapozta, hogy a felperes - a bíróság felhívása és kioktatása ellenére - a megadott határidőn belül bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. Megállapította, hogy a felperes 2002. szeptember 15-étől tett kísérletet az elhelyezkedésre, 2005. január 1-jétől ügyvéd lett. A csatolt igazolások, amelyek szerint a felperes

pályázatát más ok miatt utasították el, nem voltak alkalmasak kártérítés megítélésére, más kárigényt pedig meg sem kísérelt bizonyítani.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a keresetének teljes egészében helyt adó határozat hozatalát kérte. Álláspontja szerint tévedett a másodfokú bíróság, amikor kizárólag azt vizsgálta, hogy az igazolások kiadásának hiánya miatt került-e sor az alkalmazása elmaradására. Ezzel szemben a jogviszonya jogellenes megszüntetését kellett volna értékelni, és álláspontja szerint - miután kizárt, hogy máshol az alperesnél korábban elért szintű jövedelmet kaphatott volna - nem az a kára, amit máshol nem kapott meg, hanem amit az alperesnél nem kapott meg. Vitatta a másodfokú bíróság által megállapított perköltség összegét is, mivel az alperes oldalán „hivatali képviselőlet” volt a korábbi eljárási szakaszokban.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem nyújtott be.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A jogerős ítéleti tényállás szerint a felperes jegyzői munkakörben fennállt közszolgálati jogviszonyát az alperes jogellenesen megszüntette, ennek összes anyagi jogkövetkezményében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.20.010/2002/3. számú ítéletében havi 322.526 forint illetmény alapulvételével marasztalta az alperest. Jelen pernek mindezek már nem képezték tárgyát, a perben elbírált kereset a jogellenes felmentés jogkövetkezményeire nem irányulhatott. A jelen kereset tárgyaként a felperes a közszolgálati jogviszony megszűnésével kapcsolatos igazolás késedelmes kiadásával keletkezett kárát jelölte meg.

A megismételt eljárásban a másodfokú bíróság a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyező végzésében előírtaknak megfelelően járt el, amikor a felperest felhívta a kárának - az egyes igények jogcímeinek és összegének - bizonyítására [Pp. 164. § (1) bekezdés]. Az Mt. 177. §-ának (1) bekezdése alapján ugyanis az alperes felelőssége azon bizonyított elmaradt jövedelem erejéig áll fenn, amely az igazolások késedelmes kiadásával áll okozati összefüggésben. Ehhez képest téves az a felülvizsgálati okfejtés, amely szerint a felperest az alperesnél elérhető illetmény illetve kártérítésként azon az alapon, hogy máshol - sikeres pályázat esetén - nem érte volna el ezt a jövedelemszintet.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében sem jelölte meg, hogy mely alkalmazás elmaradása állt okozati összefüggésben az igazolás nem vitatott későbbi kiadásával, és itt mennyi jövedelemtől esett el.

Minthogy a felülvizsgálati kérelem az abban előadottak alapján sikertelenül támadta a jogerős ítéletet, a Pp. 271. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a másodfokú bíróság által megállapított perköltség nem volt felülvizsgálható.

A kifejtettek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és hatályában fenntartotta [Pp. 275. § (3) bekezdés].

Az alperesnek felülvizsgálati eljárási költsége nem merült fel.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az ügyben irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. október 8.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő